TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. gruodžio 14 d. *

Byloje C-283/05

dėl *Oberster Gerichtshof* (Austrija) 2005 m. birželio 30 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. liepos 14 d., pagal EB 68 ir EB 234 straipsnius pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

ASML Netherlands BV

prieš

Semiconductor Industry Services GmbH (SEMIS),

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts (pranešėjas), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ir E. Levits,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas P. Léger,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. liepos 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *ASML Netherlands BV*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* J. Leon,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster ir C. Ten Dam bei M. de Grave,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos T. Nowakowski,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos T. Harris, padedamos *barrister* K. Bacon,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A.-M. Rouchaud-Joët bei W. Bogensberger ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2006 m. rugsėjo 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1) 34 straipsnio 2 punkto aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp Veldhoven (Nyderlandai) įsteigtos bendrovės *ASML Netherlands BV* (toliau – *ASML*) ir Feistritz-Drau (Austrija) įsteigtos bendrovės *Semiconductor Industry Services GmbH* (toliau – *SEMIS*) dėl sprendimo, kurį *Rechtbank 's-Hertogenbosch* (Nyderlandai) priėmė už akių ir kuriuo *SEMIS* įpareigojama *ASML* sumokėti 219 918,60 eurų sumą kartu su palūkanomis bei padengti teismo proceso išlaidas, vykdymo Austrijoje.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 44/2001

3 Reglamento Nr. 44/2001 26 straipsnio 1 ir 2 dalys nustato:

„1. Jeigu atsakovui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra vienoje valstybėje narėje, byla iškeliama kitos valstybės narės teisme ir jis neatvyksta į teismą, teismas savo iniciatyva viešai paskelbia, kad neturi jurisdikcijos, nebent jo jurisdikcija numatyta šio reglamento nuostatose.

2. Teismas sustabdo bylos procesą kol įrodoma, kad atsakovas turėjo galimybę laiku gauti bylos iškėlimo arba lygiavertį dokumentą, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos arba kad buvo imtasi visų šiam tikslui būtinų priemonių "

4 Pagal šio reglamento 26 straipsnio 3 dalį, 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1348/2000 dėl civilinių arba komercinių bylų teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo valstybėse narėse (OL L 160, p. 37) 19 straipsnis taikomas vietoj minėto 26 straipsnio 2 dalies nuostatų, jeigu pagal šį reglamentą bylos iškėlimo dokumentą ar lygiavertį dokumentą viena valstybė narė turi perduoti kitai valstybei narei.

5 Pagal Reglamento Nr. 44/2001 33 straipsnio 1 dalį, „vienoje valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas turi būti pripažintas kitoje valstybėje narėje nereikalaujant pradėti kokio nors specialaus proceso".

6 Vis dėlto šio reglamento 34 straipsnio 2 punktas numato, kad sprendimas nėra pripažįstamas, „jei jis buvo priimtas atsakovui nedalyvaujant procese ir jei atsakovas neturėjo galimybės laiku ir tinkamu būdu gauti bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos, išskyrus jei atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskųsti tokį sprendimą, kai tai jam buvo įmanoma padaryti".

Reglamentas Nr. 1348/2000

7 Reglamento Nr. 1348/2000 19 straipsnio 1 dalis yra suformuluota taip:

„Jeigu pagal šio reglamento nuostatas kita valstybė narė turėjo gauti perdavimui šaukimą į teismą ar kitą lygiavertį dokumentą, ir atsakovas neatvyksta, teismas sprendimo nepriima tol, kol nustato, kad:

a) dokumentas buvo įteiktas valstybės narės, į kurią kreipiamasi dėl dokumentų įteikimo vietinėse bylose jos teritorijoje esantiems asmenims, vidaus teisėje numatyta tvarka; arba

b) dokumentas buvo faktiškai pristatytas atsakovui arba į jo gyvenamąją vietą kitu šiame reglamente numatytu būdu;

ir kad bet kuriuo iš šių atvejų įteikimas ar pristatymas buvo atliktas laiku, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai."

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 2004 m. birželio 16 d. sprendimu *Rechtbank 's-Hertogenbosch* priteisė iš *SEMIS* sumokėti *ASML* 219 918,60 euro sumą kartu su palūkanomis bei teismo proceso išlaidomis (toliau – už akių priimtas sprendimas).

9 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo matyti, pirma, kad *Rechtbank 's-Hertogenbosch* išduotas šaukimas į pastarajame teisme 2004 m. gegužės 19 d. vyksiantį teismo posėdį *SEMIS* buvo įteiktas tik 2004 m. gegužės 25 d. ir, antra, kad apie už akių priimtą sprendimą jai nebuvo pranešta ir pastarasis jai nebuvo įteiktas.

10 *ASML* prašymu, remiantis 2004 m. liepos 16 d. *Rechtbank 's-Hertogenbosch* pažyma, už akių priimtas sprendimas vykdytinu buvo pripažintas 2004 m. gruodžio 20 d. *Bezirksgericht Villach* (Austrija) teismo, į kurį, kaip į pirmosios instancijos teismą, kreipiamasi siekiant pripažinti sprendimo vykdytinumą, nutartimi, šį sprendimą skelbiančia „vykdytinu su sąlyga". Pastarasis teismas taip pat nurodė šį sprendimą vykdyti priverstinai.

11 Šios nutarties nuorašas buvo įteiktas *SEMIS*. Už akių priimtas sprendimas prie šio pranešimo nebuvo pridėtas.

12 *SEMIS* pateikto apeliacinio skundo dėl šios nutarties pagrindu *Landesgericht Klagenfurt* (Austrija) atmetė prašymą dėl už akių priimto sprendimo vykdymo motyvuodama tuo, kad Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto prasme dėl už akių priimto sprendimo „apskundimo procesą įmanoma pradėti" tada, kai šis sprendimas procese nedalyvavusiam atsakovui buvo įteiktas. Šis teismas atmetė

ASML argumentus, kad taikytina 34 straipsnio 2 punkte numatyta nepripažinimo pagrindo išimtis, nes *SEMIS* žinojo, pirma, apie Nyderlanduose prieš ją pradėtą procesą, nes 2005 m. gegužės 25 d. jai buvo įteiktas šaukimas į teismą, ir, antra, apie šio už akių priimto sprendimo egzistavimą, nes 2004 m. gruodžio 20 d. jai buvo įteikta *Bezirksgericht Villach* nutartis, kuria pastarasis sprendimas skelbiamas vykdytinu.

13 Spręsdamas *ASML* pateiktą kasacinį skundą, *Oberster Gerichtshof* pažymi, kad šioje byloje *SEMIS* laiku negavo bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos, nes šaukimas į teismo posėdį *Rechtbank 's-Hertogenbosch* jai buvo įteiktas tik po šio posėdžio. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkte numatytas atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindas yra taikytinas nagrinėjamoje byloje, nebent būtų įvykdytos šio pagrindo išimties sąlygos, tai yra, jei įrodoma, kaip numatyta 34 straipsnio 2 punkto paskutiniame sakinyje, jog *SEMIS* „nepradėjo proceso siekdama apskųsti tokį sprendimą, kai tai (jai) buvo įmanoma padaryti".

14 Manydamas, kad jo nagrinėjamai bylai išspręsti reikalingas Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto išaiškinimas, *Oberster Gerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar <...> reglamento <...> Nr. 44/2001 <...> 34 straipsnio 2 punkto formuluotė „<...> išskyrus jei atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskųsti tokį sprendimą, *kai tai jam buvo įmanoma padaryti*", aiškintina taip, kad šia prasme „tai buvo įmanoma padaryti" visais atvejais reiškia, jog atsakovui buvo įteiktas, laikantis šioje srityje galiojančių teisės aktų, vienoje iš valstybių narių už akių priimto teismo sprendimo, pagrindžiančio prašymą, nuorašas?

2) Jei atsakymas į pirmą klausimą neigiamas:

ar siekiant nustatyti, ar atsakovui buvo įmanoma pateikti skundą, kaip reikalaujama pagal pagrindinę Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnyje nustatytą nepripažinimo pagrindo išimties taikymo sąlygą, galima manyti, jog vien tai, kad atsakovui ir skolininkui <...> buvo įteiktas nutarties dėl prašymo paskelbti 2004 m. birželio 16 d. *Rechtbank te 's-Hertogenbosch* už akių priimtą sprendimą vykdytinu Austrijoje ir skirti priverstinį jo vykdymą pagal užsienio valstybėje išduotą vykdymo dokumentą, paskelbtą vykdytinu, nuorašas, turėjo jį paskatinti patikrinti, pirma, ar šis sprendimas egzistuoja ir, antra, ar valstybės, kurioje buvo priimtas sprendimas, teisės aktai suteikia galimybę pradėti (galimą) apskundimo procesą?"

Dėl prejudicinių klausimų

15 Šiais dviem kartu nagrinėtinais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, jog tai, kad šios nuostatos prasme sąlyga, jog turėjo būti „įmanoma" apskųsti už akių priimtą sprendimą, kurį prašoma pripažinti, reiškia, kad šis sprendimas procese nedalyvausiam atsakovui turėjo būti tinkamai įteiktas, ar, kita vertus, pakanka, kad pastarasis apie sprendimą būtų sužinojęs vykdymo proceso pripažinimo valstybėje narėje stadijoje.

16 Šiuo atžvilgiu pirmiausia konstatuotina, kad norint atsakyti į pateiktus klausimus nepakanka vien tik Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto teksto.

17 Iš tiesų šioje nuostatoje nustatoma tik aiški sąlyga dėl bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento įteikimo procese nedalyvavusiam atsakovui, o ne dėl už akių priimto sprendimo įteikimo.

18 Taip pat reikia pažymėti, jog Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto formuluotė iš esmės skiriasi nuo atitinkamų 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32), iš dalies pakeistos 1978 m. spalio 9 d. Konvencija dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prisijungimo (OL L 304, p. 1, ir – pakeistas tekstas – p. 77), 1982 m. spalio 25 d. Konvencija dėl Graikijos Respublikos prisijungimo (OL L 388, p. 1), 1989 m. gegužės 26 d. Konvencija dėl Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos prisijungimo (OL L 285, p. 1) ir 1996 m. lapkričio 29 d. Konvencija dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Respublikos prisijungimo (OL C 15, 1997, p. 1, toliau – Briuselio konvencija) nuostatų.

19 Iš tiesų, Briuselio konvencijos 27 straipsnio 2 punktas numato, kad sprendimai nepripažįstami, „jeigu jis buvo priimtas už akių, jeigu atsakovui nebuvo tinkamai įteiktas pranešimas apie keliamą bylą arba lygiavertis dokumentas pakankamai iš anksto, kad jis galėtų pasirengti gynybai“.

20 Kita vertus, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkte nereikalaujama būtinai tinkamai įteikti pranešimą apie keliamą bylą, bet reikalaujama veiksmingai laikytis teisės į gynybą.

21 Galiausia, šis 34 straipsnio 2 punktas numato atsisakymo pripažinti ir vykdyti sprendimą išimtį tuomet, kai procese nedalyvavęs atsakovas neskundė tokio sprendimo, nors tai jam buvo įmanoma padaryti.

22 Vadinasi, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktą reikia aiškinti atsižvelgiant į šiuo reglamentu siekiamus tikslus ir jo struktūrą.

23 Pirma, dėl šiuo reglamentu siekiamų tikslų, iš antros, šeštos, šešioliktos ir septynioliktos konstatuojamųjų dalių matyti, kad juo siekiama įgyvendinti laisvą valstybėse narėse civilinėse ir komercinėse bylose priimtų sprendimų judėjimą supaprastinant formalumus, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą jų pripažinimą ir vykdymą.

24 Vis dėlto, kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs dėl Briuselio konvencijos 27 straipsnio 2 punkto (žr., be kita ko, 1985 m. birželio 11 d. Sprendimo *Debaecker ir Plouvier*, 49/84, Rink. p. 1779, 10 punktą; 2005 m. spalio 13 d. Sprendimo *Skania Finance France*, C-522/03, C-522/03, Rink. p. I-8639, 15 punktą ir 2006 m. vasario 16 d. Sprendimo *Verdoliva*, C-3/05, Rink. p. I-1579, 26 punktą), šis tikslas negali būti pasiekiamas kaip nors apribojant teisę į gynybą.

25 Tas pats reikalavimas kyla iš Reglamento Nr. 44/2001 aštuonioliktos konstatuojamosios dalies, pagal kurią teisės į gynybą laikymasis reiškia, kad atsakovas, esant reikalui, gali pateikti skundą, kuris turi būti nagrinėjamas rungimosi procese, dėl teismo sprendimo pripažinimo vykdytinu, jeigu jis mano, kad yra bent vienas sprendimo nevykdymo pagrindas.

26 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagrindinės teisės yra sudedamoji bendrųjų teisės principų, kurių laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas, dalis (žr., pavyzdžiui, 1996 m. kovo 28 d. Išvadą 2/94, Rink. p. I-1759, 33 punktas). Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas vadovaujasi valstybėms narėms bendromis konstitucinėmis tradicijomis ir tarptautiniais dokumentais žmogaus teisių apsaugos srityje, kuriuos priimant dalyvavo valstybės narės arba prie kurių jos prisijungė. Europos žmogaus teisių konvencija (toliau – EŽTK) šiuo atžvilgiu turi ypatingą reikšmę (žr.,

pavyzdžiui, 1986 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Johnston*, 222/84, Rink. p. 1651, 18 punktą ir 2000 m. kovo 28 d. Sprendimo *Krombach*, C-7/98, Rink. p. I-1935, 25 punktą.)

27 Iš EŽTK, kaip ją aiškina Europos žmogaus teisių teismas, išplaukia, kad iš šios konvencijos 6 straipsnyje įtvirtintos teisės į teisingą teismo procesą kylanti teisė į gynybą reikalauja konkrečios ir veiksmingos apsaugos, galinčios užtikrinti, kad atsakovas galės veiksmingai pasinaudoti savo teisėmis (žr. Europos žmogaus teisių teismo sprendimus – 1980 m. gegužės 13 d. Sprendimą *Artico prieš Italiją*, A serija, Nr. 37, 33 punktas ir 1992 m. spalio 12 d. Sprendimą *T. prieš Italiją*, A serija, Nr. 245 C, 28 punktas).

28 Kaip savo išvados 105 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Europos žmogaus teisių teismas yra nusprendęs, nors ir baudžiamojoje byloje, jog tai, kad per kasaciniam skundui pateikti nustatytą terminą kaltinamajam nebuvo žinomi apeliacinės instancijos teismo sprendimo motyvai, yra kartu aiškinamų EŽTK 6 straipsnio 1 ir 3 dalių nuostatų pažeidimas, nes suinteresuotasis asmuo negalėjo veiksmingai ir naudingai kreiptis į kasacinės instancijos teismą (žr. 1992 m. gruodžio 16 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Hadjianastassiou prieš Graikiją*, A serija, Nr. 252, 29–37 punktus).

29 Antra, kalbant apie Reglamentu Nr. 44/2001 nustatytą pripažinimo ir vykdymo sistemą, svarbu pažymėti, kaip tai savo išvados 112 punkte padarė generalinis advokatas, kad procese nedalyvavusio atsakovo teisės į gynybą apsauga yra užtikrinama numatant dvigubą kontrolę.

30 Iš kartu taikomų Reglamento Nr. 44/2001 26 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1348/2001 19 straipsnio 1 dalies matyti, kad pradiniame procese kilmės valstybėje narėje teismas yra įpareigotas sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol įrodoma, kad procese nedalyvavęs atsakovas turėjo galimybę laiku gauti bylos iškėlimo arba lygiavertį dokumentą, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos, arba kad buvo imtasi visų šiam tikslui būtinų priemonių.

31 Vykstant pripažinimo ir vykdymo procesui pripažinimo valstybėje narėje, jei atsakovas pareiškia skundą dėl kilmės valstybėje narėje priimto sprendimo pripažinimo vykdytinu, šį skundą nagrinėjančiam teismui gali reikėti išnagrinėti atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindą, nurodytą Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkte.

32 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia nustatyti, ar už akių priimto sprendimo neįteikimo atveju vien to, kad asmuo, kurio atžvilgiu šį sprendimą prašoma vykdyti, apie šį sprendimą sužinojo jo vykdymo stadijoje, pakanka, kad būtų nuspręsta, jog Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto prasme šiam asmeniui buvo įmanoma apskųsti tokį sprendimą.

33 Pagrindinėje byloje neginčijama, kad už akių priimtas sprendimas procese nedalyvavusiam atsakovui nebuvo įteiktas ir todėl pastarasis apie šio sprendimo turinį nežinojo.

34 Kaip Teisingumo Teismui pateiktose pastabose teisingai nurodė Austrijos, Vokietijos, Nyderlandų ir Lenkijos vyriausybės bei Europos Bendrijų Komisija, skundą dėl sprendimo galima pateikti, tik jei skundžiantis asmuo galėjo susipažinti su jo turiniu, nes tam paprasčiausio žinojimo apie šio sprendimo egzistavimą nepakanka.

35 Iš tiesų atsakovo galimybė pateikti veiksmingą skundą ir taip apginti savo teises šio sprendimo 27 ir 28 punktuose nurodytos teismo praktikos prasme reiškia, jog jis turi turėti galimybę susipažinti su už akių priimto sprendimo motyvais tam, kad juos galėtų naudingai užginčyti.

36 Iš to išplaukia, kad tik ta aplinkybė, jog posėdyje nedalyvavęs atsakovas žinojo už akių priimto sprendimo turinį, pagal teisės į gynybą apsaugai ir veiksmingam naudojimosi ja taikomus reikalavimus leidžia užtikrinti, kad Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto prasme šis atsakovas galėjo šį sprendimą apskųsti sprendimo kilmės valstybės teisme.

37 Ši išvada neturi įtakos Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkte išdėstytų atitinkamų Briuselio konvencijos 27 straipsnio 2 punkto nuostatų pakeitimų prasmei.

38 Iš tiesų, kaip savo išvados 58 ir 60 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktu visų pirma siekiama užkirsti kelią tam, kad posėdyje nedalyvavęs atsakovas lauktų pripažinimo ir vykdymo proceso pripažinimo valstybėje narėje, kad jo metu tvirtintų, jog buvo pažeista jo teisė į gynybą, nors šis atsakovas turėjo galimybę pasinaudoti šia teise paduodamas skundą sprendimo kilmės valstybėje.

39 Vis dėlto Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktas nereiškia, kad atsakovas turi imtis papildomų veiksmų, išeinančių už paprasto rūpestingumo ginant savo teises ribų, pavyzdžiui, susipažinti su kitoje valstybėje narėje priimto sprendimo turiniu.

40 Vadinasi, tam, kad būtų galima manyti, jog posėdyje nedalyvavęs atsakovas Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto prasme galėjo skųsti už akių jo atžvilgiu priimtą sprendimą, jam turėjo būti žinomas šio sprendimo turinys, o tai reiškia, kad šis sprendimas jam turėjo būti įteiktas.

41 Vis dėlto reikia patikslinti, kaip Teisingumo Teismui pateiktose savo pastabose tai nurodė Austrijos, Vokietijos ir Jungtinės Karalystės vyriausybės, jog tinkamas už akių priimto sprendimo įteikimas, tai yra visų šiems formalumams taikytinų taisyklių laikymasis, nėra būtina sąlyga tam, kad būtų laikoma, jog atsakovui buvo įmanoma pateikti skundą.

42 Kaip savo išvados 65 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktas šiuo atžvilgiu leidžia palyginti bylos iškėlimo dokumentą ir už akių priimtą sprendimą.

43 Iš tiesų bylos iškėlimo dokumento ir už akių priimto sprendimo įteikimas laiku ir taip, kad atsakovas galėtų susitarti dėl savo gynybos, suteikia jam galimybę pasirūpinti savo teisių apsauga kilmės valstybės teisme.

44 Vadinasi, Reglamento Nr. 44/2001 bendra struktūra nereikalauja, kad už akių priimto sprendimo įteikimui būtų taikomos griežtesnės sąlygos nei numatytos bylos iškėlimo dokumento įteikimui šio reglamento 34 straipsnio 2 punkte.

45 Bylos iškėlimo ar lygiaverčio dokumento klausimu pažymėtina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 20 punkte, Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktas panaikina Briuselio konvencijos 27 straipsnio 2 punkte įtvirtintą reikalavimą laikytis įteikimo formalumų.

46 Vadinasi, šioje nuostatoje įtvirtintos šio nepripažinimo ir nevykdymo pagrindo išimties sąlyga nebūtinai yra įteikimas laikantis visų egzistuojančių reikalavimų, tačiau bent jau sprendimo turinys turi būti pranešamas laiku, paliekant laiko susitarti dėl savo gynybos.

47 Taigi, kaip savo išvados 69 punkte pažymėjo generalinis advokatas, formalūs reikalavimai, kuriuos šis įteikimas turi atitikti, turi būti panašūs į tuos, kuriuos Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkte Bendrijos teisės aktų leidėjas numatė bylos iškėlimo dokumentams, ir todėl paprasčiausio formalaus pažeidimo, kuris nekelia grėsmės teisei į gynybą, nepakanka tam, kad būtų atsisakyta taikyti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindo išimtį.

48 Vadinasi, tam, kad būtų galima manyti, jog Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punkto prasme atsakovui „buvo įmanoma“ apskųsti už akių jo atžvilgiu priimtą sprendimą, reikia, kad šio sprendimo turinys jam būtų buvęs žinomas tuomet, kai šiam atsakovui dar buvo likę laiko veiksmingai pasirūpinti savo teisių gynimu kilmės valstybės teisme.

49 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad atsakovui „buvo įmanoma“ apskųsti už akių jo atžvilgiu priimtą sprendimą, tik jei jis realiai žinojo šio sprendimo turinį, nes šis jam buvo įteiktas laiku, kad jis galėtų susitarti dėl savo gynybos kilmės valstybės teisme.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 34 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad atsakovui „buvo įmanoma“ apskųsti už akių jo atžvilgiu priimtą sprendimą, tik jei jis realiai žinojo šio sprendimo turinį, nes šis jam buvo įteiktas laiku, kad jis galėtų susitarti dėl savo gynybos kilmės valstybės teisme.

Parašai.